

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. Варна, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XI СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Св. Стоянов

като разгледа докладваното от Николай Св. Стоянов Гражданско дело № 20213100101164 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.247 ГПК и чл.250 ГПК.

Образувано е по молба от 15.12.2021г. на ищцата АНК. К. Б. за допълване и за поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното по делото Решение №1752/23.11.2021г. (невлязло в сила с оглед въззивна жалба от ищцата, която е в процес на администриране) – чрез назначаване от съда на настойник на поставения под запрещение ответник и чрез поправка на ОФГ в указанията на съда към административния орган.

В срока за отговор насрещната страна не изразява становище:

За да се произнесе съдът намери следното:

По молбата по чл.250 ГПК: Съгласно чл.250, ал.1 ГПК страната може да поиска да бъде допълнено решението, ако съдът не се е произнесъл по цялото й искане. Нормата намира приложение, когато съдът се е произнесъл само за част от спорното или възведеното за разглеждане субективно право, като така е останала неразгледана част от него, по която съдът дължи произнасяне. При искове по чл.5 ЗЛС задълженията на съда се свеждат до преценка за наличие или липса на медицинския и юридическия критерий за поставяне на ответника под запрещение и след това за вида на евентуалното запрещение. Само като изключене и при искане от ищеца и нужда за ответника, по реда на чл.337, ал.2 ГПК съдът следва да се произнесе по назначаването на временен попечител (представител) на ответника, чиято цел е обикновено охраняване на правната сфера на ответника за периода от висящото или приключило съдебно дело до приключване на административната процедура по чл.153 и следващите от СК. При всички случаи обаче нито в разпоредбите на чл.336-339 от ГПК, нито в тези на чл.153-174 от СК, нито в тези на ЗЛС, не се съдържа задължение на съда по иска по чл.5 ЗЛС да назначава окончателен представител на запретеното лице. Напротив, правилата на чл.153-174 от СК подробно делегират това задължение на „органа по настойничество и попечителство“ – кметът на общината или друго оправомощено от него лице. Без значение е видът на запрещението и мерките след влизане в сила на съдебното решение по повод запретеното лице, защото всичко това е прерогатив на административния орган. В закона не се съдържа различно положение дори в хипотезите на чл.173 ГПК,

защото функционалната компетентност е на органа по настойничеството и попечителство. Дали ще следва образуване на административно дело или ще се констатира директно кое лице е настойник по право; дали ще се издирва кръг от близки или не; дали ще се налага настойнически съвет или не; и как точно ще се отрази в регистрите към органа по настойничество и попечителство – не е задължение на съда. Съдът, след влизане в сила на решението му по чл.5 ЗЛС, има само предвиденото в чл.338, ал.3 ГПК задължение да съобщи това на административния орган. Ето защо и в случая съдът приема, че с произнасяне по молбата за запрещение и с определяне вида на същото, се е произнесъл по цялото спорно или възведено пред него субективно право, поради което решението не следва да се „допълва“ по реда на чл.250 ГПК с назначаване на окончателен настойник на ответника, още повече че последното е функция само на влязло в сила решение по чл.5 от ЗЛС, каквото очевидно не е налице при постановяване на първоинстанционно такова или в случая при обжалването му.

По молбата по чл.247 ГПК: Съгласно чл.247, ал.1 ГПК съдът служебно и при искане от страна (след размяна на книжа в този случай) може да поправи допуснатите в решението си очевидни грешки. Наистина в настоящия случай са налице данни, че ищцата е съпруга на поставения под запрещение ответник, в който случай на осн. чл.173, ал.3 СК вр. чл.172, ал.2 СК не са назначава съвет по настойничеството. И тъй като съдът е дал указания по чл.338, ал.3 ГПК към административния орган за назначаване на такъв съвет, в тази част е налице и неточност, която следва да бъде коригирана по реда на чл.247 ГПК. Следва да се коригира диспозитива на решението в уведомителната му към Кмета част, в смисъл за преценка за назначаване на представител по реда на чл.173, ал.2 СК и отразяване на това в регистрите, съответно без избиране на съвет към него.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 15.12.2021г. на ищцата АНК. К. Б., в частта с която се моли за **допълване** на постановеното по делото Решение №1752/23.11.2021г. (невлязло още в сила с оглед въззивна жалба от ищцата, която е в процес на администриране), чрез постановяване на изричен диспозитив, с който **съдът да назначи ищцата за окончателен настойник** на поставения под запрещение ответник, на осн. чл.250 от ГПК.

ДОПУСКА ПОПРАВКА на ОФГ в Решение №1752/23.11.2021г., което е постановено по гр. дело №1164 по описа на ВОС за 2021г., 11-ти състав, като **третият абзац** от диспозитива на същото, с който се дават указания към органа по настойничество и попечителство по чл.338, ал.3 от ГПК, вместо началното разпореждане, **да се чете така:**

След влизане в сила на решението, на осн. чл.338, ал.3 ГПК, препис от същото да се изпрати на органа по настойничеството и попечителството при съответната община по адреса на лицето, по реда на чл.156 и сл. от СК, за преценка по компетентност за определяне на окончателен настойник на ответника, при условията на чл.173, ал.2 от СК, но без назначаването на настойнически съвет към него на осн. чл.173, ал.3 СК, както и за отразяване на произнасянето на органа в регистрите към него,

на осн. чл. чл.247 от ГПК вр. чл.338, ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна, в двуседмичен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

